

اثر تمرین مقاومتی بر تصویر بدنی، اختلال خوردن و عملکرد جنسی زنان لاغر

محبوبه حسینی سوپاژی^۱، رحساره بادامی^۲، و فرزانه تقیان^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۴/۲۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۱/۰۲

چکیده

هدف از پژوهش حاضر تعیین اثر تمرینات مقاومتی بر تصویر بدنی، اختلال خوردن و عملکرد جنسی زنان لاغر غیرورزشکار بود. بدین منظور، ۲۶ زن لاغر غیرورزشکار با عملکرد جنسی پایین به صورت دردسترس انتخاب شدند و با آرایش تصادفی در دو گروه کنترل و تجربی قرار گرفتند. گروه تجربی به مدت هشت هفته در تمرینات مقاومتی شرکت نمود و گروه کنترل در طول این مدت به فعالیت‌های روزانه خود پرداخت. لازم‌بده است که هر دو گروه پرسش‌نامه‌های نگرش فرد درمورد تصویر بدنی، نگرش نسبت به تقدیمی و عملکرد جنسی زنان را به صورت پیش‌آزمون و پس‌آزمون تکمیل نمودند و داده‌ها با استفاده از کوواریانس چندمتغیره تحلیل گردید. نتایج حاکی از اثر مثبت تمرینات مقاومتی بر شاخص توده بدنی، تصویر بدنی و عملکرد جنسی می‌باشد؛ اما این تمرینات بر اختلال خوردن تأثیری نداشته است. براساس نتایج، تمرینات مقاومتی برای بهبود تصویر بدنی و افزایش عملکرد جنسی زنان لاغر غیرورزشکار پیشنهاد می‌شود.

کلیدواژه‌ها: فعالیت بدنی، تصویر بدنی، اختلال خوردن، عملکرد جنسی، لاغر

۱. کارشناس ارشد روان‌شناسی ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران

۲. دانشیار گروه تربیت‌بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)

Email: Rokhsareh.badami@gmail.com

۳. دانشیار گروه تربیت‌بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران

مقدمه

۴۳/۹ درصد گزارش شده است. میزان شیوع اختلالات جنسی در ایران به تفکیک شامل: اختلال میل جنسی (۳۸/۵) ۴۲/۷ درصد، عدم برانگیختگی جنسی (۳۰/۶) درصد، رطوبت جنسی (۲۱/۶ درصد)، رسیدن به ارگاسم (۲۹/۲ درصد)، رضایت جنسی (۲۱/۱ درصد) و درد حین مقاربت (۱۱/۱ درصد) می‌باشد (رنجران، چندی و مطوری‌پور، ۲۰۱۶، ص ۱۱۲۱).

علاوه‌بر این، میزان و کیفیت عملکرد جنسی تحت تأثیر عوامل مختلفی چون عوامل اجتماعی - فرهنگی (تریبیت، هنجارهای فرهنگی و توقعات)، عوامل زیستی (سلامت جسمانی، زیستی - عصبی و اندوکرین)، عوامل بین فردی (کیفیت روابط در گذشته و حال و خویشتن‌داری جنسی در زندگی) و عوامل روانی (شادی، اضطراب بدنی و افسردگی) قرار دارد (جهان‌فر و مولایی‌نژاد، ۲۰۱۴، ص ۵۷). شایان ذکر است که از بین عوامل روانی اثرگذار بر میزان و کیفیت عملکرد جنسی، تصویر بدنی و اختلال خودن مورد اقبال تعدادی از پژوهشگران قرار گرفته است (بورث و تامسون، ۲۰۰۲، ص ۳۰۷).

در حقیقت، تصویر بدنی ادراک فرد از اندازه، تناسب و زیبایی فرم بدن است که همواره با سایز واقعی بدن همسان نمی‌باشد؛ اما این دو عامل با یکدیگر مرتبط هستند؛ بهنحوی که افراد دارای ناهمجاري از نظر شاخص توده بدنی، نارضایتی بیشتری از فرم بدن خود نسبت به افراد با شاخص توده بدنی نرمال دارند (سیل، برادفورد و مستون، ۲۰۰۹، ص ۸۶۷).

در این راستا، نظریه "خودشی‌انگاری" به عنوان تبیینی برای نارضایتی از تصویر بدن و اهمیت ظاهر برای زنان مطرح شده است. براساس این نظریه، زنان به

ازدواج پیمان مقدسی است که از طریق آن خانواده تشکیل می‌شود و تقریباً از ابتدای زندگی انسان‌ها در میان اقوام، ملل و جوامع مختلف وجود داشته و مورد تأکید بیشتر ادیان بوده است. با ازدواج و شروع ارتباط زناشویی بسیاری از نیازهای روانی و جسمی در یک محیط امن برآورده می‌شود (نورانی‌پور، بشارت و یوسفی، ۲۰۰۸، ص ۲۸). برخی از مطالعات نشان می‌دهند که رابطه جنسی سالم و رضایت‌مندانه تأثیر بهسازی بر افزایش روابط عاطفی و محبت‌آمیز، نشاط زن و شوهر، حس حمایت‌گری مرد نسبت به زن و همراهی زن با شوهر دارد (حسن‌زاده و مصطفوی، ۲۰۱۵، ص ۲). از این‌رو، اهمیت رابطه جنسی در زندگی زناشویی از یک رابطه فیزیکی و جسمی بالاتر بوده و ممکن است یکی از مهم‌ترین علل خوشبختی یا عدم خوشبختی در زندگی زناشویی باشد. رابطه جنسی رضایت‌بخش، عشق، عاطفه و صمیمیت را بارور می‌کند و در مقابل، عدم رضایت جنسی منجر به ازهی‌پاشیدگی خانواده و طلاق می‌گردد (شاملو، ۲۰۰۸). براساس آمارها، میزان شیوع اختلالات جنسی در متقدیان طلاق بالا بوده و این میزان در زنان، بیشتر از مردان می‌باشد (فروتن و میلانی، ۲۰۰۸، ص ۳۹).

اختلال عملکرد جنسی در زنان به معنای اختلال در حداقل یکی از چهار حیطه میل جنسی، تحریک جنسی، درد حین نزدیکی و عدم توانایی در رسیدن به اوج لذت جنسی است (آرمبروستر و سانگ^۱، ۲۰۱۶، ص ۲۴). میزان شیوع اختلال عملکرد جنسی در زنان کشورهای مختلف، متفاوت می‌باشد؛ به عنوان مثال، این میزان در آمریکا و سوئد حدود ۴۰ درصد، مالزی ۲۹/۶ درصد (برک^۲، ۲۰۱۱، ص ۴۹۳) و در ایران حدود

3. Boroughs & Thompson
4. Seal, Bradford & Meston

1. Armbruster & Song
2. Novak & Berek

رضایتمندی جنسی زنان نخست‌زا پرداخته‌اند؛ آرمبروستر و سانگ^۴ (۲۰۱۶) اثر تمرین ورزشی را بر عملکرد جنسی زنان دارای سلطان آندومتر ارزیابی نموده‌اند؛ نظرپور، سیمیر، رمضانی، تهرانی و علی (۲۰۱۵) به بررسی اثر تمرینات ورزشی بر عملکرد جنسی زنان یائسه پرداخته‌اند؛ لیرگال وینچیستر و همکاران^۵ (۲۰۱۲) اثر تمرینات ورزشی را بر عملکرد جنسی زنان مبتلا به بی‌اختیاری ادراری ارزیابی نموده‌اند؛ لورنزو مستون^۶ (۲۰۱۲) نیز به بررسی اثر تمرینات ورزشی بر عملکرد جنسی زنان مبتلا به افسردگی پرداخته و به تأثیر مثبت یا عدم تأثیر فعالیتهای ورزشی بر عملکرد جنسی زنان اشاره کرده است.

لازم به ذکر است با این که برخی از مطالعات به سنجش اثر فعالیت بدنی بر عملکرد جنسی پرداخته‌اند؛ اما پژوهش‌های صورت‌گرفته در این حیطه، نوپا بوده و پیشتر محدود به نمونه‌هایی با بیماری‌های خاص (زنان با نشانگان تخدمان پلی‌کیست، مبتلا به سلطان، یائسه، مبتلا به بی‌اختیاری ادرار، دارای افسردگی و چاق) می‌باشد. علاوه‌بر این، در پیشتر این مطالعات از تمرینات هوایی و کگل (کف لگن) استفاده شده است؛ این در حالی می‌باشد که تمرینات مقاومتی، اثر قابل ملاحظه‌تری نسبت به تمرینات هوایی بر هورمون تستوسترون (که در میل جنسی زنان نقش دارد) بر جای می‌گذارد. تستوسترون یک هورمون استروئیدی است که تأثیرات آنابولیک و آنتی‌کاتابولیک بر بافت‌های عضلانی دارد و باعث افزایش توده عضلانی بدون چربی در بازو، پا و کل بدن می‌شود و این تغییرات منجر به بهبود شاخص توده بدن و شکل بدن می‌گردد (سانال، آردیک و کیراک^۷، ۲۰۱۳، ص. ۲).

با توجه به این که از یک سو فعالیت بدنی به عنوان یک

مرور می‌آموزند که فرم بدن آن‌ها معیاری برای قضایت دیگران می‌باشد و همین موضوع آن‌ها را به سمت خودشی‌انگاری سوق می‌دهد. این نظریه در حیطه جنسی سبب می‌شود که زنان همواره تلاش کنند تا با انجام جراحی‌های زیبایی، تغییر رژیم غذایی و یا پرداختن به فعالیت بدنی، فرم بدن خود را با استانداردهای یک بدن مطلوب و جذاب به لحاظ جنسی هماهنگ سازند (استیر و تیگمن^۸، ۲۰۰۸، ص. ۲۰۶). در این ارتباط، شکست واقعی یا ذهنی در رسیدن به فرم بدنی مطلوب منجر به شرم و نارضایتی از بدن، تمرکز بر فرم بدن به جای تمرکز بر تجربه جنسی (ساتینسکی، ریس، دنیس، سندرس و باروزل^۹، ۲۰۱۲) و اختلال خوردن (سیل و همکاران^{۱۰}، ۲۰۰۹، ص. ۸۶۷) می‌شود.

علی‌رغم این که راه‌کارهای مختلفی برای بهبود تصویر بدن، تنظیم اشتها و غلبه بر اختلالات عملکرد جنسی پیشنهاد شده است؛ اما هر کدام از این روش‌ها دارای معایبی می‌باشند. در این راستا، به نظر می‌رسد پرداختن به فعالیت بدنی، یکی از کم‌عارضه‌ترین و دردسترس ترین راه‌کارها برای تنظیم اشتها و بهبود تصویر بدن باشد (بورث و تامسون، ۲۰۰۲، ص. ۳۰۹). از گذشته‌های دور تاکنون فعالیت بدنی برای رسیدن به فرم بدنی مطلوب و کاهش اختلال خوردن پیشنهاد می‌شده است؛ اما اخیراً از آن به عنوان یک راه‌کار احتمالی برای بهبود عملکرد جنسی نام برده شده است. در این ارتباط، برخی از پژوهش‌ها به سنجش اثر فعالیت بدنی بر عملکرد جنسی پرداخته‌اند؛ به عنوان مثال، لارا و همکاران^{۱۱} (۲۰۱۵) اثر تمرینات ورزشی را بر عملکرد جنسی زنان با نشانگان تخدمان پلی‌کیست بررسی نموده‌اند؛ زارع، گلمکانی، شارع و شاکری (۲۰۱۵) به بررسی اثر تمرینات ورزشی بر

4. Liebergall-Wischnitzer

5. Lorenz & Meston

6. Sanal, Ardic & Kirac

1. Steer & Tiggemann

2. Satinsky, Reece, Dennis, Sanders & Bardzell

3. Lara

۳/۳ از خرده‌مقیاس میل جنسی، عدم بارداری و نداشتن فعالیت ورزشی منظم در دو سال گذشته. معیارهای خروج نیز شامل این موارد می‌شد: داشتن بیماری‌های حاد قلبی - ریوی، صدمات مغزی و هر بیماری ناتوان‌کننده‌ای که مانع شرکت آن‌ها در فعالیت بدنی می‌شد و داشتن غیبت بیش از سه جلسه در جلسات مداخله.

ابزار و شیوه گردآوری داده‌ها

در این پژوهش به‌منظور سنجش تصویر بدنی، اختلال خوردن و عملکرد جنسی از سه پرسش‌نامه چندبعدی^۱، نگرش فرد درمورد تصویر بدن (کش^۲، ۲۰۰۰)، پرسش‌نامه نگرش نسبت به تعذیه (گارنر و گرفینکل^۳، ۱۹۸۹) و پرسش‌نامه عملکرد جنسی زنان روزن (وزن^۴ و همکاران، ۲۰۰۰) استفاده گردید. لازم به ذکر است که روای و پایابی هر سه پرسش‌نامه در ایران بررسی و تأیید شده است.

پرسش‌نامه چندبعدی نگرش فرد درمورد تصویر بدن: این پرسش‌نامه دارای ۶۹ سؤال و ۱۰ خرده‌مقیاس است که توسط خود فرد پاسخ داده می‌شود و دربرگیرنده پرسش‌های مرتبط با ابعاد جسمانی (۵۴ سؤال)، رضایت از بخش‌های مختلف بدنی (نه سؤال) و مقیاس نگرش فرد درباره وزن (شش سؤال) می‌باشد که درمجموع، ۱۰ خرده‌مقیاس را شامل می‌شود. روای محتوایی این پرسش‌نامه در ایران با استفاده از نظر متخصصان تأیید شده و پایابی آن با سنجش همسانی درونی سؤالات برای خرده‌مقیاس آگاهی از ظاهر (۰/۸۷)، ارزیابی از ظاهر (۰/۸۵)، آگاهی از تناسب (۰/۷۴)، ارزیابی از تناسب (۰/۸۲)، ارزیابی از احساس سلامت جسمانی (۰/۷۰)، آگاهی از احساس بیماری (۰/۷۰)، رضایت از بخش‌های مختلف بدن (۰/۷۹)، مشغولیت فکری با وزن (۰/۸۲) و

راه کار بدون عارضه برای بهبود عملکرد جنسی پیشنهاد شده است و ازسوی دیگر، مطالعات اندکی به بررسی اثر فعالیت بدنی بر عملکرد جنسی پرداخته‌اند و نتایج این مطالعات نیز متناقض و محدود به نمونه‌های خاص بوده است، هدف از پژوهش حاضر، تعیین اثر یک دوره تمرینات مقاومتی بر تصویر بدن، اختلال خوردن و عملکرد جنسی زنان لاغر دارای اختلال در عملکرد جنسی بود. همچنین، ازان جایی که تصویر بدن (سائینسکی و همکاران، ۲۰۱۲، ص ۱۳۷)^۵ و رژیم غذایی (ولک، کریمر، بوش، اینکلودن و بوتس، ۱۹۹۷، ص ۴۹)^۶ با عملکرد جنسی مرتبط می‌باشند، فرض پژوهش بر این بود که تمرینات مقاومتی اثر مشتبی بر تصویر بدن و اختلال خوردن دارند و در پی آن به‌دلیل ارتباط تصویر بدن و رژیم غذایی با عملکرد جنسی، عملکرد جنسی زنان لاغر دارای عملکرد جنسی پایین افزایش می‌یابد.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از مطالعات نیمه‌تجربی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون با دو گروه کنترل و تجربی می‌باشد.

شرکت‌کنندگان

شرکت‌کنندگان پژوهش حاضر را ۲۶ نفر از زنان لاغر مراجعه کننده به سه کلینیک سلامت جنسی استان اصفهان که دارای عملکرد و میل جنسی پایین بودند، تشکیل دادند. این تعداد به صورت دردسترس و هدفمند انتخاب شدند و با آرایش تصادفی در دو گروه تجربی و کنترل قرار گرفتند. میارهای انتخاب شرکت‌کنندگان عبارت بود از: زندگی با همسر در یک‌سال گذشته، قراردادشتن در دامنه سنی ۳۰-۳۵ سال، شاخص توده بدنی ۱۸-۲۰، دریافت نمره کمتر از ۲۶/۵ از پرسش‌نامه عملکرد جنسی و نمره کمتر از

2.Cash

3.Garner & Gerfinkel

4.Rosen

1.Volek,Kreamer,Bush,Incledon & Boetes

پرسش‌نامه عملکرد جنسی زنان

پرسش‌نامه عملکرد جنسی زنان روزن (FSFI) (روزن و همکاران، ۲۰۰۰) با ۱۹ سؤال عملکرد جنسی زنان را در شش حوزه مستقل میل جنسی، تحریک روانی، رطوبت، ارگاسم، رضایتمندی و درد جنسی مورد ستجوش و ارزیابی قرار می‌دهد. این پرسش‌نامه به طور گستره‌ای در پژوهش‌های خارج از کشور مورد استفاده قرار گرفته است. در پژوهش حاضر منظور از نمره استاندارد شاخص عملکرد جنسی زنان، نمره‌ای است که فرد به سؤالات ۱۹ ماده‌ای پرسش‌نامه مذکور می‌دهد و تحلیل (تفسیر) آن براساس میزان نمره پرسش‌نامه صورت می‌گیرد. در مرور نحوه نمره‌دهی، طبق دستورالعمل طراح پرسش‌نامه، نمرات هر حوزه از طریق جمع نمرات سؤالات هر حوزه و ضرب آن در عدد فاکتور لحاظشده به دست می‌آید (از آنجایی که در پرسش‌نامه، تعداد سؤالات حوزه‌ها با یکدیگر برابر نمی‌باشد، ابتدا جهت هم‌وزن کردن حوزه‌ها با یکدیگر، نمرات حاصل از سؤالات هر حوزه با هم جمع شده و سپس، در عدد فاکتور ضرب می‌گردد). نقطه برش برای کل مقیاس و زیرمقیاس‌ها به ترتیب عبارت هستند از: کل مقیاس (۵۵/۲۶)، میل جنسی (۳/۳)، تحریک روانی (۴/۳)، رطوبت (۴/۳)، ارگاسم (۸/۳)، رضایتمندی (۸/۳) و درد جنسی (۸/۳). به عبارت دیگر، نمرات بیشتر از نقطه برش میان عملکرد خوب می‌باشد (روزن و همکاران، ۲۰۰۰، ص ۲۰۴). علاوه بر این، روایی همگرای این مقیاس با مقیاس رضایت زناشویی مناسب گزارش شده است. پایایی بازارآزمایی کل مقیاس نیز معادل (۸۸/۰) و برای زیرمقیاس‌ها از (۷۹/۰) تا (۸۶/۰) لحظه گردیده است. در ایران نیز محمدی و همکاران (۲۰۰۸) ضریب آلفای کرونباخ کل پرسش‌نامه و هریک از حوزه‌ها را بالاتر از (۷۰/۰) به دست آورده‌اند. همچنین، تفاوت معناداری بین نمرات کل مقیاس و هریک از حوزه‌های آن در دو گروه دارای اختلال عملکرد جنسی

ارزیابی وزن (۷۵/۰) به دست آمده است (زرشناس و همکاران، ۲۰۰۹، ص ۱۶).

پرسش‌نامه نگرش نسبت به تقدیمه: پرسش‌نامه نگرش‌های خوردن در سال (۱۹۸۹) توسط کارنر و گرفینکل ساخته شده است. این پرسش‌نامه در سطح وسیعی به عنوان یک ابزار غربال‌گری خودسنجی برای نگرش‌ها و رفتارهای بیمارگونه خوردن به کار می‌رود و کارآمدی آن در شناسایی بی‌اشتهاایی و پراشتهای روانی ثابت شده است. شایان ذکر است که این پرسش‌نامه دارای ۲۶ آیتم، شش گزینه پاسخ (همیشه، بیشتر اوقات، بسیاری از اوقات، گاهی، به ندرت و هرگز) و سه خرده‌مقیاس رژیم لاغری (۱۲ سؤال)، مهار دهانی (شش سؤال) و پرخوری و اشتغال ذهنی با غذا (هشت سؤال) می‌باشد. شیوه نمره‌گذاری پرسش‌نامه نگرش‌های خوردن بدین صورت است که به پاسخ "همیشه" سه نمره، "بیشتر اوقات" دو نمره و "بسیاری از اوقات" یک نمره و به سه گزینه باقی‌مانده شامل: "گاهی اوقات"، "به ندرت" و "هرگز" نمرة صفر تعلق می‌گیرد؛ بنابراین، نمرات می‌توانند در دامنه صفر تا ۷۸ باشند. باید عنوان نمود که نمرة غربال‌کننده از حاصل جمع تعداد عباراتی که به صورت "همیشه"، "بیشتر اوقات" و "بسیاری از اوقات" پاسخ داده شده‌اند، به دست می‌آید و در صورتی که نمرة فرد بالاتر از ۲۰ باشد، مشکوک به اختلال محسوب می‌گردد. در این میان، سؤال ۲۶ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شود. لازم به ذکر است که در ایران نوبخت، دزآکام و طباطبایی (۱۹۹۹) روایی محتوایی پرسش‌نامه را تأیید نموده و پایایی آن را با استفاده از روش بازارآزمایی مورد بررسی قرار داده‌اند. در این پژوهش ضریب پایایی با استفاده از روش همبستگی پیرسون محاسبه گردید که براساس نتایج، همبستگی بین نمره‌های حاصل از اجرای دو مرحله پرسش‌نامه معادل (۹۱/۰) به دست آمد که پایایی مطلوبی را نشان می‌دهد.

برنامه تمرین مقاومتی به مدت هشت هفته و به شکل سه جلسه یک ساعته در هفته به طول انجامید که آموزش‌ها و مداخلات در جدول یک و دو خلاصه شده است.

و بدون اختلال گزارش شده است که نشانگر اعتبار (روایی) این ابزار می‌باشد.

پروتکل تمرین مقاومتی

جدول ۱. برنامه تمرین مقاومتی

تمرين‌های منتخب مقاومتی	مراحل تمرين	زمان (دقیقه)
حرکات کششی و چرخشی مفاصل	گرم کردن بدن	۱۵
تمرينات عضلات پشت، سینه، دست، شکم و با	تمرين مقاومتی	۳۰
تمرينات کششی	سرد کردن بدن	۱۵

جدول ۲. فهرست تمرین‌های منتخب مقاومتی

تمرينات عضلات پشت	تمرينات عضلات سینه	تمرينات عضلات دست	تمرينات عضلات شکم	تمرينات عضلات با
کشش پارو از جلو	پرواز مایل با یک دست از پایین به بالا	کشش جلوی بازو با آرج عمودی	درازونشست از بالا به پایین	کشش پا از پشت
کشش پارو از کار با یک دست	پرواز مایل با یک دست از بالا به پایین	کشش جلوی بازو با آرج افقی	درازونشست مایل از طرفین	اسکووات پا
روی زمین	پرواز افقی با یک دست از کنار	کشش پشت بازو به بالا	کشش مایل روی زانو از بالا به پایین	کشش پا از پشت
روی صندلی	پرس ایستاده با یک دست مايل از بالا به پایین	کشش پشت بازو به پایین	کشش مایل دست بسته در حالت ایستاده از طرفین	کشش پا از جلو
پرواز معکوس روی زمین	پرس ایستاده با یک دست مايل از بالا به پایین	کشش مچ دست در حالت نشسته	کشش مایل با دست باز در حالت ایستاده	کشش با از پهلو به حالت خوابیده
-	پرس ایستاده با یک دست افقی	کشش یک دست	کشش مایل با دست باز در حالت ایستاده از پایین به بالا	-
-	-	حرکت چرخشی دست	کشش کناری با دست بالا	-

روش اجرای پژوهش

مراجعت به این سه مرکز، زن لاغر غیرورزشکار (با دامنه سنی ۳۰-۳۵ سال و شاخص توده بدنی ۱۸۲۰) که از پرسشنامه عملکرد جنسی زنان روزن و همکاران نمره کمتر از (۲۶/۵) و از خردۀ مقیاس میل

روش اجرای پژوهش بدین نحو بود که ابتدا برای انتخاب نمونه با مسئولان سه کلینیک سلامت جنسی استان اصفهان درمورد اهداف پژوهش صحبت شد و آن‌ها قول مساعدت و همکاری دادند. سپس، از بین

پیشفرضهای کوواریانس، از آزمون تحلیل کوواریانس استفاده گردید و حداقل سطح معناداری در آزمون فرض‌ها معادل (0.05) در نظر گرفته شد. لازم به ذکر است که از نرم‌افزار اس.بی.اس. اس ویرایش ۲۳ جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها بهره گرفته شد.

مافته‌ها

در جدول شماره سه، شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

جنسي نمره کمتر از $\frac{۳}{۲}$) کسب کرده بودند و شرایط شرکت در پژوهش را داشتند، به صورت هدفمند و در دسترس انتخاب شدند و به طور تصادفي در دو گروه تجربی و کنترل قرار گرفتند. گروه تجربی به مدت دو ماه به تمرين مقاومتی پرداخت و گروه کنترل در طول اين دوره فعالیتهای روزانه خود را انجام داد. شایان ذکر است که پيش و پس از مداخله، هر دو گروه پرسش‌نامه‌های پژوهش را تكميل نمودند.

دادرش، داده‌ها

یه منظور مقايسه گروهها بيس، از سنجش، و تأييد

جدول ۳. شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش بین دو گروه کنترل و تجربی در پیش‌آزمون و پس‌آزمون

گروه	کنترل	تجربی	پس از آزمون	پیش آزمون	پس از آزمون	پیش آزمون	پس از آزمون
شاخص توده بدن	۱۷/±۱۹	۱۷/±۲۲	۰/۸۴	۱۷/۳۳	±۰/۷۶	۱۸/۱۸	±۰/۷۶
تصویر بدن	۲۳۲/±۰/۷	۲۳۲/±۳۰	۱۴/۳۴	۲۲۳/±۰/۷	۱۲/۱۶	۲۴۱/۱۱	±۰/۷۶/۷۸
اختلال خوردن	۱۴/۱۰	±۰/۵۳	/۶۵	۱۳/±۳۸	۹/۴۲	۹/۶	±۴۶/۵
عملکرد جنسی	۲۳/±۰/۵	۲۱/۳۵	۷/۳۵	۲۴/±۰/۷	۲/۶۴	۲۵/۲	±۰/۵/۸۵

در جدول شماره چهار یا استفاده از تحلیل کوواریانس، متغیرهای پژوهش در بین گروهها مقایسه شده است.

جدول ۴- برآورد تحلیل کوواریانس به منظور مقایسه متغیرهای پژوهش در بین گروه‌ها

محدوده اتا	سطح معناداری	اف	میانگین مربعات	درجه آزادی	مجموع مربعات	میانگین حاشیه‌ای	گروه
۰/۴۰	۰/۰۱	۱۵/۶۲	۱۴۰/۷/۲۳۳	۱	۱۴۰/۷/۲۳۴	۲۴۱/۷۶	تجربی کنترل
-	-	-	۹۰/۰۷	۲۳	۲۰۷۱/۸۰	۲۳۲/۳۰	
۰/۷۴	۰/۰۰۱	۶۷/۲۷	۴/۲۹	۱	۴/۲۹	۱۸/۲۰	تجربی کنترل
						۱۷/۲۲	شاخص توده بدن
۰/۰۱۹	۰/۵۱	۰/۴۴	۱۲/۲۶	۱	۱۲/۲۶	۹/۴۶	تجربی کنترل
						۱۱/۳۶	اختلال خوردن
۰/۴۷	۰/۰۰۱	۲۰/۵۲	۶۰/۲۸	۱	۶۰/۲۸	۲۵/۰۵	تجربی کنترل
						۲۱/۵۷	عملکرد جنسی
-	-	-	۲۹/۹۳	۲۳	۶۷/۵۴	خطا	

ارتباط، سیلوواراستاین، براون، روت و بریتون^۳ (۲۰۱۱) اذعان کرده‌اند که یک زندگی جنسی شاد و کامل، به تمکز حسی در حین رابطه جنسی نیاز دارد. تمکز حسی تحت‌تأثیر سه مانع روانی قرار می‌گیرد: خودداری منفی، حواس‌پرتی شناختی و نشانه‌های اضطراب و افسردگی. ذکر این نکته ضرورت دارد که تصویر بدنه منفی منجر به خودداری منفی می‌گردد. براساس شواهد پژوهشی، خودداری منفی در زنانی که اوج لذت جنسی را تجربه نکرده‌اند، بیشتر از زنانی است که به اوج لذت جنسی رسیده‌اند؛ زیرا، خودداری منفی باعث حواس‌پرتی شناختی می‌شود (کوکسیس و نیوبری هلپس^۴، ۲۰۱۶، ص ۶۹۱). به عبارت دیگر، افکار منفی و احساسات همراه آن، مانع شناختی را به انحصار خود درآورده و فرد را به دور از زمان حال می‌برد و درنتیجه، تمکز حسی کاهش می‌یابد (جانسن، اوراد، اسپیرینگ و جانس^۵، ۲۰۰۰).

علاوه‌براین، یافته‌ها نشان دادند که تمرينات مقاومتی بر اختلال خودرن اثر نداشته است. این یافته با نتایج بیشتر مطالعاتی که نشان داده‌اند فعالیت بدنه اختلال خودرن را بهبود می‌بخشد، در تنافق است و این تنافق می‌تواند ناشی از تفاوت در نمونه پژوهش باشد؛ زیرا، شرکت‌کنندگان پژوهش حاضر زنانی بودند که مبتلا به اختلال خودرن حاد نبودند (از پرسش‌نامه نمره کمتر از ۲۰ را کسب کرده بودند)؛ اما در پژوهش‌های گذشته، شرکت‌کنندگان مبتلا به اختلال خودرن حاد بوده‌اند. علاوه‌براین، در پژوهش‌های گذشته اثر تمرين بر روی اختلال خودرن یا اشتهاي افراد چاق و دارای اضافه وزن سنجیده شده بود (جونز، هارتمن بویز، جب و اویارد^۶، ۲۰۱۴، ص ۱۵۵۷).

3. Silverstein, Brown, Roth & Britton

4. Kocsis & Newbury-Helps

5. Janssen, Everaerd, Spiering & Janssen

6. Johns, Hartmann-Boyce, Jebb & Aveyard

براساس یافته‌های جدول شماره چهار، تمرينات مقاومتی تأثیر معناداری بر شاخص توده بدنه، تصویر بدنه و عملکرد جنسی داشته است ($P < 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌ها نشان داد که تمرينات مقاومتی نگرش درمورد تصویر بدنه را مثبت‌تر می‌کند. این یافته با نتایج مطالعاتی که به تأثیر مثبت فعالیت بدنه بر تصویر بدنه اشاره دارند (به عنوان مثال هانگ، نورمن، زایینسکی، کلافس و پاتریک^۱، ۲۰۰۷، ص ۲۴۹)، همخوان است. از علل احتمالی اثرگذاری فعالیت بدنه بر نگرش مثبت‌تر نسبت به تصویر بدنه می‌توان به تغییر شاخص توده بدنه در پی تمرينات و درک مثبت‌تر افراد از بدنه خود اشاره کرد (هانگ و همکاران، ۲۰۰۷، ص ۲۴۶). برخی از مطالعات نشان داده‌اند که تمرينات مقاومتی، ترکیب بدنه (افزايش توده عضلانی بدون چربی در بازو، پا و کل بدنه) و شاخص توده بدنه (نسبت کمر به باسن) در زنان را تغییر می‌دهد (زوف، لارالا، ویراء، مارتین و فریانی^۲، ۲۰۱۵). همچنین، برخی از پژوهش‌ها حاکی از آن هستند که هنگامی که افراد به ورزش می‌پردازند، مستقل از تغییر شاخص توده بدنه، احترام بیشتری را برای بدنه خود قائل شده و نگرانی کمتری درمورد شکل بدنه خود خواهند داشت (ساتینسکیو همکاران، ۲۰۱۲، ص ۱۴۲).

یافته دیگر پژوهش نشان داد که بین تصویر بدنه و عملکرد جنسی زنان ارتباط وجود دارد. این امر با یافته‌های مطالعاتی که نشان می‌دهند زنانی که حس منفی بیشتری نسبت به بدنه دارند، میل جنسی کمتر و قابلیت تحریک‌پذیری کمتری دارند، همخوان می‌باشد (سیل و همکاران، ۲۰۰۹، ص ۸۶۸). در این

1. Huang, Norman, Zabinski, Calfas & Patrick

2. Zueff, Lara, Vieira, Martins & Ferriani

در پی تمرینات مقاومتی ناشی از افزایش ترشح آندروژن و کورتیزول (کریمر، راتامس و کومی^۶، ۲۰۰۳، ص ۳۵۲) افزایش کاتکولامین‌ها و افزایش سازگاری در ترکیب تستوسترون می‌باشد (راتویک و همکاران^۷، ۱۹۹۵، ص ۱۰۴). در زنان با میل جنسی کم، سطح آندروژن‌ها پایین است (تورنا و همکاران^۸، ۲۰۰۵، ص ۱۴۹).

تمرینات مقاومتی با افزایش میزان آندروژن، میل جنسی و سرخالی را افزایش می‌دهد و منجر به بهبود عملکرد جنسی می‌گردد (داویس و تران، ۲۰۰۱، ص ۳۶). برخی پژوهش‌ها نیز به تغییر نسبت تستوسترون به کورتیزول در طول تمرینات مقاومتی اشاره داشته و عنوان نموده‌اند که این نسبت رابطه مستقیمی با عملکرد جنسی دارد (آلن، پاکارینن، هاکینن و کومی^۹، ۱۹۸۸، ص ۲۳۰). تغییر کاتکولامین‌ها (آدرنالین، نوراادرنالین و دوب‌آمین) در پی تمرین جسمی دارای دو نقش در بهبود عملکرد جنسی می‌باشد؛ یکی کاربرد کاتکولامین‌ها برای افزایش هورمون جنسی تستوسترون (کریمر و همکاران، ص ۳۵۲) و دیگری بهبود حالات روانی و سرخالی (لاولی، کرامر، موران و ویلیامز، ۲۰۱۲، ص ۳۵۸).

به طورکلی، یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که تمرینات مقاومتی باعث درک مثبت‌تر از بدن و بهبود عملکرد جنسی زنان لاغر غیرورژشکار می‌شود. این یافته بیش عمیق‌تری را درمورد اثر فعالیت بدنی و ورزش بر عملکرد جنسی ایجاد می‌کند. در این ارتباط، مطالعات گذشته به برسی اثر مثبت فعالیت بدنی بر بهبود عملکرد جنسی زنان با نشانگان تخدمان پلی‌کیست (الارا و همکاران، ۲۰۱۵، ص ۱۵۸۴)،

درصورتی که شرکت‌کنندگان در پژوهش حاضر زنان لاغر بودند.

دیگر یافته پژوهش بیانگر این بود که تمرین مقاومتی باعث بهبود عملکرد جنسی زنان می‌شود. این یافته با نتایج مطالعاتی که نشان داده‌اند بین فعالیت بدنی منظم و عملکرد جنسی هم‌بستگی مثبتی وجود دارد (بن‌هالو و یانگ^{۱۰}، ۲۰۰۸، ص ۶) و نیز مطالعاتی که اثر فعالیت بدنی را بر عملکرد جنسی سنجیده و به اثر مثبت فعالیت بدنی بر عملکرد جنسی اشاره کرده‌اند (به عنوان مثال کاراتاز و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۰، ص ۱۱۸۸) همخوان است. به نظر می‌رسد فعالیت بدنی منظم با ایجاد آثار مفید فیزیولوژیک و روانی بر بهبود عملکرد جنسی تأثیر می‌گذارد.

ورزش منظم باعث افزایش استقامت عضلانی و استقامت قلبی - عروقی می‌شود و گردش خون در اندام‌ها را بهتر می‌کند (کاراتاز و همکاران، ۲۰۱۰، ص ۱۱۸۶) و بر میزان هورمون‌ها و انتقال‌دهنده‌های عصبی تأثیر می‌گذارد (به نقل از لاولی، کرامر، موران و ویلیامز^{۱۲}، ۲۰۱۲، ص ۳۸۵).

علاوه‌براین، بهبود آمادگی جسمانی در پی تمرینات ورزشی باعث می‌شود که افراد در رابطه جنسی کمتر دچار ضعف و خستگی شوند. گردش خون بهتر اندام‌ها به ویژه اندام تناسلی (کلیتورال) که در پی تمرینات ورزشی ایجاد می‌شود، عملکرد جنسی را لذت‌بخش تر می‌نماید (کاراتاز و همکاران، ۲۰۱۰، ص ۱۱۸۶). تغییرات انتقال‌دهنده‌های عصبی و هورمون‌ها نیز باعث بهبود عملکرد جنسی می‌شود (داویس و تران^{۱۳}، ۲۰۰۱، ص ۳۵، آلن، پاکارینن، هاکینن و کومی^۹، ۱۹۸۸، ص ۲۳۰).

همچنین، تغییر هورمون‌ها و انتقال‌دهنده‌های عصبی

-
- 6. Kraemer, Ratamess & Komi
 - 7. Rannevik
 - 8. Turna
 - 9. Alen, Pakarinen, Hakkinen & Komi

-
- 1. Penhollow & Young
 - 2. Karatas
 - 3. Lavallee, Kremer, Moran & Williams
 - 4. Davis & Tran
 - 5. Alen, Pakarinen, Häkkinen & Komi

بر اساس نتایجی که در این پژوهش به دست آمد تمرينات مقاومتی بر شاخص توده بدن و به دنبال آن تصویر بدنه مثبت اثر معنی داری دارد ، همچنین با تغییرات بر میزان هورمون های جنسی که ناشی از تمرينات مقاومتی می باشد بر عملکرد جنسی نیز اثر گذار می باشد . لازم به ذکر است که یافته های پژوهش حاضر دیدگاهی قوی را برای شرکت در تمرينات مقاومتی برای زنان لاغر دارای اختلال در عملکرد جنسی فراهم آورده است . براین اساس، تمرينات مقاومتی به زنان لاغری که دارای اختلال در عملکرد جنسی هستند، پیشنهاد می شود.

سرطان آندومتر (آرمبروستر و سانگ، ۲۰۱۶، ص ۲۴)، زنان یائسه (نظرپور و همکاران، ۲۰۱۵، ص ۱۷)، زنان مبتلا به بی اختیاری ادرار (لیرگال وینچیستر و همکاران، ۲۰۱۲، ص ۱۶۱۳) و عملکرد جنسی زنان مبتلا به افسردگی (لورنزو مستون، ۲۰۱۲، ص ۳۵۲) اشاره کرده بودند. در این پژوهش بر اساس یافته های گذشته از سایر پژوهش ها، فعالیت بدنه (شامل تمرينات ابروییک ، کگل ، کار با وزنه و...) بر تصویر بدنه ، اختلال خوردن و عملکرد جنسی زنان دارای اضافه وزن یا با وزن نرمال اثر معنی دارد اما مطالعه ای بر اثر تمرينات مقاومتی بر روی زنان لاغر غیر ورزشکار بر اساس این سه متغیر صورت نگرفته است.

منابع

1. Alen, M., Pakarinen, A., Häkkinen, K., & Komi, P. (1988). Responses of serum androgenic-anabolic and catabolic hormones to prolonged strength training. *International Journal of Sports Medicine*, 9(3), 229-33.
2. Armbruster, S., Song, J., Lu, K., & Basen-Engquist, K. (2016). Sexual function and sexual interest in endometrial cancer survivors: Does a physical activity intervention help? *Gynecologic Oncology*, 141(1), 24.
3. Berek, J. (2011). *Berek and Novak's gynecology*. (North American ed.). USA: Lippincott Williams & Wilkins, p:493.
4. Boroughs, M., & Thompson, J. K. (2002). Exercise status and sexual orientation as moderators of body image disturbance and eating disorders in males. *International Journal of Eating Disorders*, 31(3), 307-11.
5. Cash, T. (2000). *MBSRQ users' manual*. Norfolk, VA: Old Dominion Univer Press, 1-4.
6. Davis, S. R., & Tran, J. (2001). Testosterone influences libido and well being in women. *Trends in Endocrinology & Metabolism*, 12(1), 33-37.
7. Hasanzadeh, R., & Mostafavi, S. A. (2015). The relationship between marital satisfaction and sexual problems. Paper presented at the second national conference and the first international conference of new preceding studies in the humanities, Tehran, p:2. (In Persian).
8. Huang, J. S., Norman, G. J., Zabinski, M. F., Calfas, K., & Patrick, K. (2007). Body image and self-esteem among adolescents undergoing an intervention targeting dietary and physical activity behaviors. *Journal of Adolescent Health*, 40(3), 245-51.
9. Jahanfar, S., & Molaeinejad, M. (2014). *Pamphlet of sexual disorders* (1st ed). Tehran: Jemehnegar, 57. (In Persian).
10. Janssen, E., Everaerd, W., Spiering, M., & Janssen, J. (2000). Automatic processes and the appraisal of sexual stimuli: Toward an information processing model of sexual arousal. *Journal of Sex Research*, 37(1), 8-23.
11. Johns, D. J., Hartmann-Boyce, J., Jebb, S. A., Aveyard, P., & Group, B. W. M. R. (2014). Diet or exercise interventions vs combined behavioral weight management programs: A systematic review and meta-analysis of direct comparisons. *Journal of*

- the Academy of Nutrition and Dietetics*, 114(10), 1557-68.
12. Karatas, O. F., Baltaci, G., Ilerisoy, Z., Bayrak, O., Cimentepe, E., Irmak, R., & Unal, D. (2010). The evaluation of clitoral blood flow and sexual function in elite female athletes. *The Journal of Sexual Medicine*, 7(3), 1185-89.
 13. Kocsis, A., & Newbury-Helps, J. (2016). Mindfulness in sex therapy and intimate relationships (MSIR): Clinical protocol and theory development. *Mindfulness*, 7(3), 690-99.
 14. Kraemer, W. J., Ratamess, N. A., & Komi, P. (2003). Endocrine responses and adaptations to strength and power training. *Strength and Power in Sport*, 361-86.
 15. Lara, L. A. S., Ramos, F. K. P., Kogure, G. S., Costa, R. S., Silva de Sá, M. F., Ferriani, R. A., & Reis, R. M. (2015). Impact of physical resistance training on the sexual function of women with polycystic ovary syndrome. *The Journal of Sexual Medicine*, 12(7), 1584-90.
 16. Lavallee, D., Kremer, J. P., Moran, A., & Williams, M. (2012). *Sport psychology*. (R. Hemayat Talab, H. Akbari Yazdi, A. Rajabzadeh, & M. Jafari, Trans). (1st ed). Tehran: Asre Entezar, p: 358.
 17. Liebergall-Wischnitzer, M., Paltiel, O., Hochner Celnikier, D., Lavy, Y., Manor, O., & Woloski Wruble, A. C. (2012). Sexual function and quality of life of women with stress urinary incontinence: A randomized controlled trial comparing the Paula method (circular muscle exercises) to pelvic floor muscle training (PFMT) exercises. *The Journal of Sexual Medicine*, 9(6), 1613-23.
 18. Lorenz, T. A., & Meston, C. M. (2012). Acute exercise improves physical sexual arousal in women taking antidepressants. *Annals of Behavioral Medicine*, 43(3), 352-61.
 19. Mohammady, K., Heidari, M., & Faghah Zadeh, S. (2008). Validity of the Persian version of Female Sexual Function Index-FSFI scale as the Female Sexual Function Index. *J Payesh*, 7(2), 269-78. (In Persian).
 20. Nazarpour, S., Simbar, M., Ramezani Tehrani, F., & Alavi Majd, H. (2015). Exercise and sexual dysfunction among postmenopausal women in Iran. *Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research*, 13(1), 17-32. (In Persian).
 21. Nobakht, M., Dojkam, M., & Tabatabaei, S. M. (1999). *Epidemiology of eating disorders among high school female students in Tehran demo*. (Unpublished master dissertation). Mashhad Ferdowsi University. (In Persian).
 22. Norani Pour, R., Besharat, M. A., & Yosefi, A. (2008). The relationship between knowledge and attitude with marital satisfaction among couples living in the complexes young researchers at Shahid Beheshti University. *Newest and Consulting Research Journal*, 24(6), 27-39. (In Persian).
 23. Penhollow, T. M., & Young, M. (2008). Predictors of sexual satisfaction: The role of body image and fitness. *Journal of Human Sexuality*, 11(15), 1-14.
 24. Ranjbaran, M., Chizary, M., & Motavary poor, P. (2016). Prevalence of female sexual dysfunction in Iran: Systematic review and meta-analysis. *Journal of Sabzevar University of Medical Sciences*, 22(7), 1117-25. (In Persian).
 25. Rannevik, G., Jeppsson, S., Johnell, O., Bjerre, B., Laurell-Borulf, Y., & Svanberg, L. (1995). A longitudinal study of the perimenopausal transition: Altered profiles of steroid and pituitary hormones, SHBG and bone mineral density. *Maturitas*, 21(2), 103-13.
 26. Rosen, C. B. J., Heiman, S., Leiblum, C., Meston, R., Shabsigh, D., Ferguson, R., & D'Agostino, R. (2000). The Female Sexual Function Index (FSFI): A multidimensional self-report instrument for the assessment of female sexual function. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 26(2), 191-208.
 27. Sanal, E., Ardic, F., & Kirac, S. (2013). Effects of aerobic or combined aerobic resistance exercise on body composition in overweight and obese adults: Gender

- differences. A randomized intervention study. *Eur J Phys Rehabil Med*, 49(1), 1-11.
28. Satinsky, S., Reece, M., Dennis, B., Sanders, S., & Bardzell, S. (2012). An assessment of body appreciation and its relationship to sexual function in women. *Body Image*, 9(1), 137-44.
29. Seal, B. N., Bradford, A., & Meston, C. M. (2009). The association between body esteem and sexual desire among college women. *Archives of Sexual Behavior*, 38(5), 866-72.
30. Shamlo, S. (2008). *Mental health* (19th ed). Tehran: Roshd. (In Persian).
31. Silverstein, R. G., Brown, A. C. H., Roth, H. D., & Britton, W. B. (2011). Effects of mindfulness training on body awareness to sexual stimuli: Implications for female sexual dysfunction. *Psychosomatic Medicine*, 73(9), 817.
32. Steer, A., & Tiggemann, M. (2008). The role of self-objectification in women's sexual functioning. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 27(3), 205-25.
33. Turna, B., Apaydin, E., Semerci, B., Altay, B., Cikili, N., & Nazli, O. (2005). Women with low libido: Correlation of decreased androgen levels with female sexual function index. *International Journal of Impotence Research*, 17(2), 148-53.
34. Volek, J. S., Kraemer, W. J., Bush, J. A., Incledon, T., & Boetes, M. (1997). Testosterone and cortisol in relationship to dietary nutrients and resistance exercise. *Journal of Applied Physiology*, 82(1), 49-54.
35. Zare, Z., Golmakan, N., Share, H., & Shakeri, M. (2014). The effect of pelvic floor muscle exercises on sexual quality of life and marital satisfaction in primiparous women after childbirth. *The Iranian Journal of Obstetrics, Gyneecology and Infertility*, 17(103), 21-32. (In Persian).
36. Zarshenas, S., Karbalaei Noori, A., Hosseini, A., Rahgozar, M., Seyed Noor, R., & Moshatagh, N. (2009). Effect of aerobics on attitude of females about physical appearance. *Journal of Rehabilitation*, 11(2), 15-27. (In Persian).
37. Zueff, L. N., Lara, L. A. D. S., Vieira, C. S., Martins, W. D. P., & Ferriani, R. A. (2015). Body composition characteristics predict sexual functioning in obese women with or without PCOS. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 41(3), 227-37.

استناد به مقاله

حسینی سربازی، م. بادامی، ر. و تقیان، ف. (۱۳۹۶). اثر تمرين مقاومتی بر تصویر بدنسی، اختلال خوردن و عملکرد جنسی زنان لاغر. مجله مطالعات روان‌شناسی ورزشی، (۲۰)، ۴۸-۱۳۷. شناسه دیجیتال: 10.22089/spsyj.2017.3919.1398

Hosseini Sarbazai, M., Badami, R., & Taghian, F. (2017). Effect of strength exercise on physical appearance, eating disorder and sexual function in slender females. *Journal of Sport Psychology Studies*, 20; 137-48. (In Persian). Doi: 10.22089/spsyj.2017.3919.1398

Effect of Strength Exercise on Physical Appearance, Eating Disorder and Sexual Function in Slender Females

Mahboubeh Hosseini Sarbazai¹, Rokhsareh Badami², and Farzaneh Taghian³

Received: 2017/02/23

Accepted: 2017/07/11

Abstract

The present study has been conducted to determine effect of strength exercises on physical appearance, eating disorder, and sexual function of non-athlete females. To this end, 26 non-athlete slender females were chosen by available sampling technique and classified into empirical and control groups randomly. The empirical group participated in strength exercises for eight weeks while control group dealt with their daily activities during this period. To measure physical appearance, eating disorder, and sexual function, Multidimensional Body Self-Relations Questionnaire, Eating Attitudes Test Questionnaire, and Female Sexual Function Index (FSFI) questionnaire were completed as pretest and posttest. The results of analysis of Covariance suggested the positive effect of strength exercise on physical appearance, sexual function, and BMI index but had no effect on eating disorder. Based on the findings, it is suggested to use strength exercise for increase and improvement of physical appearance and sexual function among non-athlete slender females.

Keywords: Physical Activity, Physical Appearance, Eating Disorder, Sexual Function, Slender Females

-
1. MSc. of Sport Psychology, Isfahan (Khorasgan) Branch. Islamic Azad University
 2. Associate Professor of Physical Education and Sport Science, Isfahan (Khorasgan) Branch. Islamic Azad University (Corresponding Author)
Email: Rokhsareh.badami@gmail.com
 3. Associate Professor of Physical Education and Sport Science, Isfahan (Khorasgan) Branch. Islamic Azad University